

РЕШЕНИЕ

№ 2797

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **11344** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 64, ал. 4 от Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Софийски университет „Св. К. О.“, [населено място], представлявано от проф. дфн. А. Г., в качеството му на ректор, чрез процесуалния представител И. И., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 4, срещу Решение № 09-117/03.11.2023 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Програма за образование“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ (ОП „НОИР“), в което е обективиран отказ за верификация на разходи на жалбоподателя в размер на 132 479,88 лв. по административен договор за безвъзмездна финансова помощ по проект № BG05M2OP001-1.001-0008 „Национален център по мехатроника и чисти технологии“, финансиран по ОП „НОИР“.

С жалбата се оспорва Решение № 09-117/03.11.2023 г. в частта по I, т. 5 на ръководителя на управляващия орган на Изпълнителна агенция „Програма за образование“, с което по проект BG05M2OP001-1-001-0008 „Национален център по мехатроника и чисти технологии“ на Софийски университет „Св. К. О.“, е постановен отказ от верифициране на разходи, установени като недопустими на основание чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, и отказани за верифициране разходи на основание чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, от които по т. 5 в бюджетен ред III. 7.1 „Разходи за строително-монтажни

работи, свързани с изграждане/модернизиране на ЦВП, включително обекти, съоръжения, сгради, системи, инсталации, далекосъобщителни мрежи, техническа инфраструктура, изпълнение на вертикална планировка и др. необходими за изграждането/модернизирането” са отчетени разходи, свързани с индексирани на договор за СМР на кампус „Л.” в размер на 132 479,88 лв. съгласно дебитно известие №[ЕИК]/21.02.2023 г. с изпълнител НИК-ГЕО ДЗЗД.

Оспорват се изложени в решението мотиви, че изменението на договора, сключен с посочения изпълнител, е незаконосъобразно като противоречащо на приетата Методика за изменение на цената на договор за обществена поръчка в резултат на инфлация, приета с ПМС № 290/27.09.2022 г., тъй като към 16.02.2023 г. - датата на сключеното допълнително споразумение, всички дейности по договор № 80.09-186 са изпълнени, приети от възложителя и окончателно разплатени на 08.02.2023 г., т.е. не е налице действащ договор. Изменението на договора прави разходите по него недопустими по проекта, поради което на основание чл. 57, ал. 1, т. 4, във връзка с неспазване на Методиката и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, УО отказва да верифицира разходи в размер на 132 479,88 лв. Жалбоподателят счита решението за немотивирано и незаконосъобразно, тъй като нарушава закона и не съответства на целта му. Сочи се, че мотивите на оспорваното решение не съдържат установени съобразно административнопроизводствените правила фактически основания за издаването му, а представляват превратно тълкуване на действия по промяна на договора с допълнително споразумение, логически съждения, необосновани с доказателства по административната преписка, неправилно определяне на точния смисъл и неправилно прилагане на правните разпоредби. Твърди се, че възложителят в случая не е извършил нарушение, РУО прибързано прави заключение, че към датата на сключеното допълнително споразумение всички дейности по договор № 80.09-186/18.09.2020 г. са изпълнени, приети от възложителя и окончателно разплатени на 08.02.2023 г., т.е. не е налице действащ договор. Жалбоподателят твърди, че към този момент възложителят не е освободил пълната гаранция за изпълнение на договора, като остатъкът е в размер на 1 % от стойността му.

Твърденията, че е незаконосъобразно изменението (индексацията) на договора, възпроизведени в обстоятелствената част на оспорваното решение, което води до недопустими разходи на основание чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕФСУ и отказани за верифициране разходи на основание чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, жалбоподателят намира за неоснователни, необосновани и неподкрепени с каквито и да е доказателства. Незаконосъобразно изменение (индексация) на договор би се случило само при неспазване на сроковете за изпълнение на договора и на условията в приетата Методика. Твърди, че индексиранието на договора с изпълнител НИК-ГЕО ДЗЗД и изпълнението на дейностите по договора за СМР са извършвани в предвидените срокове. Подчертава се, че, за да бъде наложена финансовата корекция или както в случая - отказ от верифициране на направени разходи, управляващият орган следва да докаже по безспорен начин, както че е налице нарушение, т.е. че е нарушена конкретна разпоредба, така и че от това са произлезли вреди за общностния бюджет или неоправдани разходи - обстоятелства, за наличието на които в случая няма категорични и неопровержими данни и доказателства. Във връзка с последното жалбоподателят поддържа, че за процесната обществена поръчка и сключеното допълнително споразумение отказ от верифициране на разходи не следва да бъде налаган. Искане се от съда да постанови решение, с което да отмени в част I, т. 5 като

незаконосъобразно оспорваното Решение № 09-117/03.11.2023 г. и отказа от верифициране на направени разходи в размер на 132 479,88 лв. върху предоставената безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове (сумата на допустимите, засегнати от нарушението разходи, които са поискани от бенефициента за възстановяване) на засегнатия договор № 80-09-186 от 18.09.2020 г. и допълнително споразумение № 80-09-17 от 16.02.2023 г., сключен в резултат на проведена от Софийски университет „Св. К. О.“ обществена поръчка с предмет „И. - заснемане, проектиране, извършване на строителни и монтажни работи и авторски надзор на Лабораторен комплекс“, съгласно дебитно известие № 000...04/21.02.2023 г., с изпълнител НИК-ГЕО ДЗЗД.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от юрк. И., който поддържа жалбата с доводи, че индексиранието на договора с изпълнителя е преди приключване на действието му. Изразява искане за отмяна на оспорваното решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки с подробно развити аргументи.

Ответникът - изпълнителен директор на Изпълнителна агенция ИА „Програма за образование“ и ръководител на управляващия орган на ОП „НОИР“, се представлява в производството от юрк. К., който оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че административният акт е законосъобразен, тъй като анекстът, с който е индексирани цената по договора, е след изтичането му, поради което основателно е отказано верифициране на разходите за увеличението. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

По делото е безспорно, че с административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05M2OP001-1.001-0008-S01/28.02.2018 г. по ОП „НОИР“, процедура BG05M2OP001-1.001, по проект „Национален център по мехатроника и чисти технологии“ на Софийски университет „Св. К. О.“ е предоставена безвъзмездна финансова помощ. За разходване на средствата е проведена открита процедура за възлагане на обществена поръчка по Закона за обществените поръчки с решение № РД40-33 от 24.02.2020 г. на възложителя Софийски университет (СУ) „Св. К. О.“, с предмет „И. – проектиране, извършване на строителни и монтажни работи и авторски надзор на Лабораторен комплекс, находящ се в кампуса на СУ „Св. К. О.“ в район „Л.“, с цел преустройство и промяна на предназначението на съществуваща сграда от ремонтна работилница в Лабораторен комплекс, проектиране и изпълнение на нови електро, ВиК и ОВК инсталации, саниране, разполагане на ново оборудване по проект BG05M2OP001-1.001-0008“. След оценка и класиране на представените от кандидатите оферти с протокол – 3 от 27.07.2020 г. на оценителната комисия, назначена на основание чл. 103, ал. 1 от ЗОП, със заповед № РД40-72 от 01.04.2020 г., изменена със заповед № РД40-164 от 03.07.2020 г. на ректора на СУ „Св. К. О.“, с решение № РД40-197 от 06.08.2020 г. на възложителя е обявено класирането на кандидатите и е определен за изпълнител НИК-ГЕО ДЗЗД, класиран на първо място със 100 точки.

Сключен е договор с избрания изпълнител НИК-ГЕО ДЗЗД с № 80-09-186 от 18.09.2020 г. В чл. 3, ал. 1 е договорено, че същият се счита за изпълнен с подписването на Констативен акт Образец 15 за установяване годността за приемане

на строежа към Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, без забележки. Дължимата от възложителя цена е в размер на 697 000,00 лв. без ДДС или 836 400,00 лв. с ДДС, която включва всички предвидени дейности по инженеринга, количествено-стойностна сметка, съответстваща по дейности и количества с обобщената количествена сметка, предоставена от възложителя - чл. 5, ал. 1 и 2 от договора. Съгласно чл. 6 от същия, цената е платима на части, както следва: авансово плащане в размер на 30%, или 209 100,00 лв. без ДДС, съответно 250 920,00 лв. с ДДС, от общата стойност – при представяне на гаранция от страна на изпълнителя, обезпечаваша изпълнението, и издаване на фактура за аванса; междинно плащане в размер на 45 %, или 313 650,00 лв. без ДДС, съответно 376 380,00 лв. с ДДС, от стойността на договора - след изготвен инвестиционен проект във фаза „Технически проект“ по всички необходими части съгласно Наредба № 4 от 21.05.2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, двустранно подписан приемно-предавателен протокол за приемане от страна на възложителя на инвестиционния проект във фаза „Технически проект“ и представяне на фактура в оригинал; окончателно плащане на извършените СМР в размер на 25 %, достигащо максималната стойност, или 174 250,00 лв. без ДДС и 209 100,00 лв. с ДДС, определено на база реално изпълнените дейности за СМР, предмет на обществената поръчка съгласно КСС по проекта и цената за упражняване на авторски надзор, и след приспадане на изплатените до момента авансово и междинно плащане. В ал. 4 от същия член е уговорен срок от 30 календарни дни от подписване на приемно-предавателен протокол за приемане на строежа, протокол за вложените часове авторски надзор на обекта, подписан от изпълнител. Съгласно чл. 7, ал. 4 от договора възложителят не заплаща суми за непълно и/или некачествено извършени от изпълнителя работи преди отстраняване на всички недостатъци, установени с двустранен писмен протокол.

С писмо вх. № 72-00-2165 от 27.10.2022 г. НИК-ГЕО ДЗЗД уведомява СУ, че всички включени в обхвата на договора работи и предпускови операции са завършени, с отправена молба за предприемане на действия за съставяне на констативен акт образец № 15 за установяване годността за приемане на строежа. На 04.01.2023 г. е подписан от страните – СУ и НИК-ГЕО ДЗЗД, приемно-предавателен протокол за СМР /строителство/, с приложена ККС. С протокол обр. 19-2 от 09.01.2023 г. за приемане на извършени СМР по приложена количествено-стойностна сметка, подписан между СУ като възложител и НИК-ГЕО ДЗЗД като изпълнител, е предаден, съответно приет от СУ резултатът от изпълнението на договора. С писмо вх. № 72-00-117/17.01.2023 г. НИК-ГЕО ДЗЗД представя на СУ протокол обр. 19-2 от 09.01.2023 г., издадена фактура № 3 от 09.01.2023 г. за окончателно плащане и констативен акт образец 15 за установяване на годността за приемане на строежа. Представена е издадената от НИК-ГЕО ДЗЗД фактура № 3 от 09.01.2023 г. за окончателно плащане в размер на 211 889,99 лв. без ДДС и 254 267,99 лв. с ДДС. Видно от представено по делото бюджетно платежно нареждане от 07.02.2023 г. сумата на окончателното плащане е платена от жалбоподателя на тази дата.

С допълнително споразумение № 80-09-17/16.02.2023 г. от 15.02.2023 г., на основание чл. 117а, във вр. с чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП и Методика за изменение на цената на договор за обществена поръчка в резултат на инфлация, приета с ПМС № 290 от 27.09.2022 г., и чл. 54 от договора, СУ като възложител и НИК-ГЕО ДЗЗД като изпълнител са се споразумели да изменят цената на договора, като на индексация

подлежи окончателното плащане на извършени СМР в размер, достигаш максималната стойност – или 211 900 лв. без ДДС, съответно 254 280,00 лв. с включен ДДС, определено на база реално изпълнените СМР, предмет на обществената поръчка, съгласно ККС по проекта и цената за упражняване на авторски надзор. Текстът на договора се изменя, като се определя максимално допустимо доплащане към окончателно плащане в размер на 110 399,90 лв. без ДДС или 132 479,88 лв. с ДДС. Възложителят следва да заплати последното в срок от 30 календарни дни след подписване и извеждане в деловодната система на СУ на споразумението. С бюджетно платежно нареждане от 15.03.2023 г. на НИК-ГЕО ДЗЗД е платена сумата от 132 479,88 лв. от СУ „К. О.“. За същата сума с ДДС е издадено от обединението дебитно известие № 0...04/21.02.2023 г. към фактура № 0...03 от 09.01.2023 г. Същото ведно с акт № 1 от 21.02.2023 г. за индексация и добавък № 10 към застрахователна полица № 1500-130-2020-00816 от 08.09.2020 г., издадени от изпълнителя, са представени на възложителя за предявяване на задължение за плащане на допълнителната сума по договора.

С удостоверение за въвеждане в експлоатация № 726/30.06.2023 г., издадено от главния архитект на Столична община, процесният строеж – „Преустройство и промяна на предназначението на съществуваща сграда от ремонтна работилница в лабораторен комплекс в кампуса на СУ „Св. К. О.“, е въведен в експлоатация.

В оспореното решение, в частта на т. I. 5 е прието, че е нарушена Методиката за изменение на цената на договор за обществена поръчка в резултат на инфлация, тъй като от възложителя и жалбоподател по настоящото дело е подписано допълнително споразумение, с което е увеличена цената на сключения договор с изпълнителя НИК-ГЕО ДЗЗД, след неговото приключване. На основание чл. 57, ал. 1, т. 4 във връзка с неспазване на Методиката посочена в ПМС г. и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, УО отказва да верифицира разходи в размер на 132 479,88 лв.

В частта по т. II.3 е посочено, че в бюджетен ред III. 7.1 „Разходи за строително-монтажни работи, с изграждане/модернизиране на ЦВП, включително обекти, съоръжения, системи, инсталации, далекосъобщителни мрежи, техническа инфраструктура, изпълнение на вертикална планировка и др. необходими за изграждането/модернизирането“ е отчетен разход за СМР и окончателно плащане в размер на 254 267,99 лв. по фактура № [ЕГН] от 09.01.2023 г. с изпълнител НИК-ГЕО ДЗЗД, с ЕИК[ЕИК], по договор № 80.094 86/18.09.2020 г. Във връзка с писмо на Ръководителя на УО с рег. № BG05M20P001-1.001-0008-C03-M748 от 27.10.2023 г., изпратено чрез модул „Кореспонденция“ в ИСУН 2020, е стартирана процедура по определяне на финансова корекция в размер на 25 % от поисканите за възстановяване допустими разходи по засегнатия договор № 80.09-186Л 8.09.2020 г. с изпълнител НИК-ГЕО ДЗЗД на стойност 697 000,00 лева без ДДС лв. или 836 400,00 лв. с ДДС в резултат на проведена обществена поръчка с предмет „И. - проектиране, извършване на строителни и монтажни работи и авторски надзор на Лабораторен комплекс, находящ се в кампуса на СУ „Св. К. О.“ в район „Л.“, с възложител СУ „Св. К. О.“. Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 64, ал. 1 предложение второ, във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ (поради стартирала процедура по администриране на нередност), не се верифицират разходи в размер на 63 567,00 лв. Указано е, че след приключване на процедурата по установяване на нередност, бенефициентът може да включи неверифицираните разходи в следващо искане за плащане.

При така изложените факти от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с правен интерес от оспорване и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол на основание чл. 64, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Компетентен да постанови отказ за верификация на разходи съгласно чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ е ръководителят на УО. Оспорваният административен акт е издаден от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Програма за образование“, който съгласно чл. 4, ал. 2 от Устройствения правилник на ИА „Програма за образование“, вр. с чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ, е ръководител на управляващия орган на ОП „НОИР“ 2021 – 2027. Съгласно представен трудов договор № РД12-24 от 01.03.2022 г., проф. Г. Н. В. изпълнява длъжността изпълнителен директор на ИА „Програма за образование“, считано от същата дата. Следователно актът е издаден от компетентен административен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал. 2 от АПК. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които са оказали влияние на материалната законосъобразност на акта или са ограничили участието на жалбоподателя в него.

На основание чл. 56, ал. 1 от ЗУСЕФСУ финансова подкрепа се предоставя и тя може да се използва за финансиране на разходи, които са допустими съгласно приложимото за програмния период право на Европейския съюз, разпоредбите на този раздел, актовете по неговото прилагане и други относими норми на българското законодателство. Допустимите разходи съгласно този закон следва да отговарят на следните условия, регламентирани в чл. 57, ал. 1:

1. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са за дейности, съответстващи на предвидените в одобрения проект и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2;
2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи;
3. (нова - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите не надхвърлят праговете за съответната категория в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект;
4. (предишна т. 3, изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система;

7. (предишна т. 6, изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на Приложение XIII от Регламент (ЕС) 2021/1060 и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 82 от Регламент (ЕС) 2021/1060;

8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

В настоящия случай, видно от мотивите на оспорвания акт и доводите на страните, предмет на спор по делото е дали отказаният за верифициране разход в размер на 132 479,88 лв. по договора, сключен от СУ „Св.К. О.“ с НИК-ГЕО ДЗЗД, попада сред допустимите такива.

Въз основа на гореописаните документи посочената сума в размер на 132 479,88 лв., за която е постановен отказ за верифициране, представлява увеличение на цената на договора с НИК-ГЕО ДЗЗД, засягаща конкретно последното окончателно плащане по него, и е извършена въз основа на Методика за изменението на цената на договор за обществена поръчка в резултат на инфлация, приета с ПМС № 290 от 27.09.2022 г., за което между страните е сключено допълнително споразумение. Съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1 от Методиката, с нея се регламентира начинът за изменение на цената на договор за обществена поръчка и рамково споразумение в резултат на инфлация, при която съществено са увеличени цените на основните стоки и материали, формиращи стойността на договора за строителство и рамковото споразумение за строителство.

В настоящия случай НИК-ГЕО ДЗЗД е изпълнило точно в количествено и качествено отношение сключения със СУ договор за СМР, предвид това че изпълнените дейности са предадени и приети от възложителя с протокол обр. 19, в който са описани конкретно по вид, количество и стойност. Въз основа на последния изпълнителят е издал фактури на стойност договореното авансово, междинно и окончателно плащане. Предмет на спор в случая е окончателното плащане. За същото е издадена фактура № 3 от 09.01.2023 г., която е изцяло платена от жалбоподателя, видно от представено бюджетно платежно нареждане от 07.02.2023 г. Следователно, правилно е прието от ответния административен орган, че в случая договорът между страните е прекратил действието си с изпълнението на задълженията на страните по него – на изпълнителя по извършване на възложените СМР, които са надлежно приети, а на възложителя - за плащане на цената. Едва след това – на 16.02.2023 г., е подписано между същите страни допълнително споразумение за увеличаване на цената на договора и съответно на 21.02.2023 г. е издадено дебитно известие към него. Липсва правно основание за последното, доколкото изпълнителят е представил окончателна количествено-стойностна сметка за изпълнените СМР, която е одобрена и подписана от възложителя, ведно с

протокол обр. 19 и въз основа на която е издадена фактура за окончателно плащане. При извършването на по-големи от заложените разходи в офертата на изпълнителя и предвидени в цената на договора за СМР, то същите е следвало да бъдат отразени в окончателната количествено-стойностна сметка и предявени на възложителя. Увеличаването на цената на договора без тази обосновка се явява неоправдано и без основание, поради което такъв разход правилно е приет за недопустим за финансиране от РУО на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ, а именно – поради това че не е доказано извършването му за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд. На основание чл. 64, ал. 3 от с.з. ръководителят на управляващия орган издава отказ за верификация на разходите, включени в искане за плащане, за които не е потвърдена допустимост. Отказ за верификация се издава и за установяване на недължимо платени и надплатени суми по проекта вследствие на извършено верифициране.

Поради всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира за правилни и обосновани изводите на РУО, че разходът в размер на 132 479,88 лв. за увеличение на цената на процесния договор, сключен с НИК-ГЕО ДЗЗД, е недопустим и законосъобразно е постановен отказ за верификацията му.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че задържането на гаранция в размер на 1 % от общата стойност на договора е основание да се счита, че той е действателен. Относно гаранциите в чл. 9 от договора е предвидено, че изпълнителят предоставя безусловна и неотменима банкова гаранция за изпълнение, застраховка или парична сума, внесена по сметка на СУ, в размер на 4 % от стойността на договора без включен ДДС или сумата от 27 880,00 лв. Съгласно чл. 13 от същия договор възложителят освобождава гаранцията за изпълнение в срок до 30 дни след приключване на изпълнението на договора и окончателно приемане на изпълнените дейности по СМР в пълен размер и изтичане на най-дългия от предложените гаранционни срокове по договора, освен ако липсват основания за задържането от страна на възложителя на каквато и да е сума. Гаранция в размер на 3 % от общата стойност на договора се освобождава в срок от 30 календарни дни от приемане на изпълнените дейности по СМР в пълен размер. Гаранция в размер на 1 % от общата стойност на договора се освобождава в срок до 30 календарни дни след изтичането на най-дългия от предложените гаранционни срокове по договора и след писмено поискване от страна на изпълнителя. Видно е, че предоставената от изпълнителя гаранция е свързана с гаранционната му отговорност по договора за СМР и обезпечават запазване на резултата от възложения договор в състоянието, прието от възложителя, за определен период от време. В чл. 44 от процесния договор е предвидено, че гаранционните срокове във връзка с извършени СМР са в съответствие с Наредба № 2/2003 г. за въвеждане в експлоатация на строежите в Република България и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти. Същите започват да текат от датата на издаване на разрешение за ползване. Гаранционният срок за вложените при изпълнението строителни материали е 60 месеца – чл. 45, ал. 6 от договора. Съгласно чл. 160, ал. 3 от Закон за

устройство на територията (ЗУТ), за осигуряване нормалното функциониране и ползване на завършените строителни обекти и отстраняване на скритите дефекти след приемането им и въвеждане в експлоатация (ползване) с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството се определят минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти. Разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ЗУТ предвижда, че гаранционните срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти се определят с договора между възложителя и изпълнителя за съответния строителен обект, те не могат да бъдат по-малки от минималните срокове, определени с наредбата по ал. 3. Следователно гаранционната отговорност на изпълнителя НИК-ГЕО ДЗЗД е уредена в закона и не е част от изпълнението на договора за СМР със СУ. Тя е обусловена от изпълнението на договора и началният ѝ момент е въвеждане на строежа в експлоатация.

За пълнота следва да се отбележи, че изложените в жалбата доводи, касаещи открито производство по установяване на нередност са неотнормирани към настоящия спор. В производството по верификация предмет на проверка от административния орган е допустимостта на заявените от бенефициера разходи, които при положителен отговор следва да му бъдат изплатени като безвъзмездна финансова помощ, доколкото в производството по установяване на нередност се цели възстановяването на изплатени на същия разходи, които са незаконосъобразно извършени, в резултат от нередност по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ. Основанието за отказ за верификация на процесната сума не е открито производство по установяване на нередност, а недопустимост на разходите.

По изложените съображения съдът намира оспорваният административен акт за законосъобразен като издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, административнопроизводствените правила, материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това на основание чл. 172, ал. 2 от АПК жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника се следват направените по делото разноси за процесуално представителство от юрисконсулт в размер на 100 лева на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото, както и броя на проведените открити съдебни заседания.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София-град, 16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Софийски университет „Св. К. О.“, [населено място], представлявано от проф. дфн. А. Г., в качеството му на ректор, срещу

Решение № 09-117/03.11.2023 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Програма за образование“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, в което е обективиран отказ за верификация на разходи в размер на 132 479,88 лв. по административен договор за безвъзмездна финансова помощ по проект № BG05M2OP001-1.001-0008 „Национален център по мехатроника и чисти технологии“, финансиран по Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“.

ОСЪЖДА Софийски университет „Св. К. О.“, [населено място], да заплати на Изпълнителна агенция „Програма за образование“ разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: